EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

PROZATÍMNÍ ZNĚNÍ
2006/2056(INI)

29. 3. 2006

NÁVRH ZPRÁVY

o strategiích a prostředcích pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii
(2006/2056(INI))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodaj: Stavros Lambrinidis

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ 7

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o strategiích a prostředcích pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii
(2006/2056(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na sdělení Komise „Společný program pro integraci. Rámec pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii“ (KOM(2005)0389),

– s ohledem na článek 13 Smlouvy,

– s ohledem na Smlouvu o ES, která Společenství svěřuje pravomoci a úkoly v oblasti přistěhovalectví a azylu, a na čl. 63 odst. 3 písm. a) této Smlouvy,

– s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999, v Laekenu ve dnech 14. a 15. prosince 2001, v Seville ve dnech 21. a 22. června 2002 a v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003,

– s ohledem na Haagský program přijatý Evropskou radou dne 4. listopadu 2004, který stanoví cíle v oblasti prostoru svobody, bezpečnosti a práva na období 2005 až 2010,

– s ohledem na neformální setkání ministrů v Groningenu dne 9. listopadu 2004, kde se ministři odpovědní za integrační politiku setkali vůbec poprvé,

– s ohledem na Společné základní principy integrace přijaté Radou Evropské unie dne 19. listopadu 2004[1],

– s ohledem na Chartu základních práv Evropské unie, zejména na články 18, 20, 21 a 22 této charty,

– s ohledem na článek 45 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro rozvoj, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0000/2006),

A. vzhledem k tomu, že v EU žije odhadem 40 milionů cizích státních příslušníků narozených v třetích zemích, přičemž celkový počet jejich potomků je o mnoho milionů vyšší; tato rostoucí populace je sice nesmírně rozmanitá, ale její příslušníci čelí podobným problémům: jejich podíl na pracujícím obyvatelstvu je podprůměrný a také jejich úspěšnost ve škole výrazně zaostává; čelí diskriminaci při jednání s veřejnými i soukromými institucemi; jejich politické zastoupení je na všech úrovních nízké, včetně zastoupení v politických stranách členských států a v evropských institucích,

B. vzhledem k tomu, že více než 40 milionů cizích státních příslušníků narozených v třetích zemích může být považováno za 26. členský stát Unie (a současně pátý největší) a že

[1] Dokument č. 14615/04 ze dne 19. listopadu 2004.

zájem a úsilí EU o integraci této populace by měl být srovnatelný se závazky EU týkajícími se integrace přístupových zemí; přitom však Unie na řešení tohoto problému zatím věnuje jen velmi málo prostředků, ačkoli selhání v této oblasti by mohlo EU narušit sociálně, ekonomicky i politicky,

C. vzhledem k tomu, že úsilí EU o integraci zůstávalo po dlouhou dobu omezeno široce rozšířenou představou, že „integrace je místní záležitost“; integrace však má ve skutečnosti globální důsledky – a to zejména v případě selhání,

D. vzhledem k tomu, že úspěch integrace posílí ekonomiku Unie v globální konkurenci; Unie přiláká jak nové pracovníky a podnikatele, které potřebují ekonomiky EU, tak vědce a studenty, kteří jsou základem její schopnosti provádět inovace; města EU budou bezpečnější a komunity silnější; oslabí se xenofobní tendence a posílí se úcta k základním právům všech; zlepší se postavení Evropy ve světě;

E. vzhledem k tomu, že nezbytné schopnosti i finanční prostředky pro stanovení a uplatňování přesných integračních opatření by měly mít místní, regionální i státní orgány, avšak členské státy a Unie jako celek musí usilovně rozvíjet integrační strategie a sledovat účinnost a výsledky těchto integračních opatření, což zajistí prosazení integračních strategií, jejichž výsledky podpoří společné zájmy Unie,

F. vzhledem k tomu, že integrace je „obousměrný proces“, jehož podmínkou je ochota občanů EU přijmout přistěhovalce mezi sebe; integrace zahrnuje akce, jejichž cílem je ovlivnit chování přistěhovalců i přijímajících společností na všech úrovních, kde je to nutné, a mobilizovat na obou stranách zdroje potřebné pro provádění politik,

G. vzhledem k tomu, že k prioritám, jimiž se řídí činnost EU v této oblasti, by mělo patřit:

- zlepšování vyhlídek přistěhovalců na získání zaměstnání a snižování rozdílu mezi nimi a domácím obyvatelstvem, pokud jde o zaměstnanost,

- rozšiřování vzdělávacích a jazykových příležitostí přistěhovalců a jejich potomků, zejména zmenšování rozdílů v úspěšnosti mezi nimi a domácím obyvatelstvem,

- zvyšování politického a občanského vzdělávání, účasti a reprezentace přistěhovalců ve všech vhodných oblastech správy, občanské společnosti a politického rozhodování,

- boj proti rasismu, xenofobii a diskriminaci přistěhovalců – zejména na pracovišti, ve školách, v oblasti bydlení, veřejných služeb, hromadných sdělovacích prostředků a politiky – a zvyšování vzájemné úcty a porozumění, v čem se přistěhovalci a domácí obyvatelstvo navzájem podobají a v čem se liší,

H. vzhledem k tomu, že existuje jednoznačný vztah mezi úspěchem integračních politik a vytvořením politiky legálního přistěhovalectví na evropské úrovni,

1. vyzývá Komisi, aby zajistila účinné uplatňování stávajících směrnic týkajících se přistěhovalectví,

2. vítá návrh Komise zřídit na období 2007–2013 Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí a domnívá se, že je třeba každý rok stanovit, které akce dostanou finanční prostředky přednostně, přičemž je nutné se každý rok zaměřit na určitou kritickou oblasti, jako je například zaměstnanost, jazyk, bydlení, ženské otázky a politická a občanská participace;

3. vítá návrh Komise každoročně podporovat „Fórum integrace“;

4. vyzývá Komisi, aby objasnila, která generální ředitelství jsou odpovědná za integraci, rozšířila a koordinovala jejich úkoly včetně opětovného oživení a dalšího fungování pracovní skupiny pro integraci, které se účastní více generálních ředitelství, a aby přesně vymezila odpovědnost různých GŘ v oblasti integrace; dále požaduje, aby byly učiněny kroky, které zajistí, že nový Fond pro integraci a Evropský sociální fond se budou vzájemně doplňovat;

5. vyzývá Komisi, aby vytvořila stálou kontaktní skupinu náboženských představitelů, odborníků, přistěhovalců a jiných osob, která by poskytovala Komisi poradenství ve všech politikách souvisejících s integrací;

6. vyzývá Komisi, aby zavedla přísné kontrolní mechanismy pro hodnocení programů integrace v různých členských státech, a to včetně použití nezávislých odborníků, a aby každé dva roky zpracovávala podrobnou a prakticky zaměřenou zprávu o přistěhovalectví a integraci;

7. žádá Komisi, aby rozšířila iniciativy zaměřené na výzkum a analytickou činnost, jejichž cílem je zjistit, které přístupy v integraci skutečně fungují, a aby výrazně zvýšila své snahy šířit ve spolupráci s členskými státy a místními orgány osvědčené postupy, a to nejen prostřednictvím navrhované webové stránky, ale také co největším počtem jiných přiměřených prostředků;

8. zdůrazňuje, že je důležité, aby složení personálu evropských institucí a veřejné správy členských států odráželo složení obyvatelstva Unie;

9. vyzývá Radu, aby na základě čl. 67 odst. 2 druhé odrážky Smlouvy poskytla Parlamentu rozhodovací pravomoci v oblasti integrace a legálního přistěhovalectví a zavedla v této oblasti hlasování kvalifikovanou většinou v Radě;

10. vyzývá Radu, aby z každoročního setkání ministrů pro integraci, které zavedlo v listopadu 2004 v Groningenu Nizozemsko jako předsednická země, vytvořila stálý orgán;

11. vyzývá Radu, aby znovu zvážila návrh Komise uplatnit v oblasti integrační politiky otevřenou metodu koordinace; v této souvislosti žádá, aby byl do celého procesu zapojen Evropský parlament;

12. vyzývá Radu, aby připravila komplexní rámcovou směrnici o legálním přistěhovalectví, která bude zaměřena na budoucnost;

13. vybízí členské státy k tomu, aby odpovědnost za dohled nad integračními politikami svěřily jednomu vládnímu ministru, zajistily, že tyto politiky budou ve všech orgánech na

všech vládních úrovních harmonizovány, a aby zvážily jmenování vysokého komisaře nebo ombudsmana pro integraci ve všech členských státech, který by koordinoval provádění politik, poskytoval informace přistěhovalcům, posuzoval jejich stížnosti a přijímal opatření pro řešení problémů;

14. vyzývá všechny členské státy, aby provedly audit všech vládních organizací na všech úrovních, které mají (nebo by měly mít) odpovědnost za integraci přistěhovalců;

15. vyzývá členské státy, aby napomáhaly politické integraci přistěhovalců a bránily jejich politické a sociální izolaci a aby za tím účelem mimo jiné prozkoumaly, jak by bylo možné poskytnout přistěhovalcům, kteří pobývají v EU již dlouhou dobu, právo volit v místních a obecních volbách;

16. vyzývá členské státy, aby stanovily transparentní, humánní, rychlé a rozumné postupy pro přiznání statutu dlouhodobého usedlíka a pro naturalizaci dlouhodobých usedlíků a jejich dětí, zejména pokud se tyto děti již narodily na území členského státu;

17. vybízí politické strany, odbory a občanskou společnost na národní úrovni jako celek, aby přijaly přistěhovalce jako své plnoprávné členy na všech úrovních svých struktur;

18. vybízí členské státy, aby zpřísnily své právní předpisy namířené proti diskriminaci a rasismu, zajistily dodržování stávajících předpisů a zvážily přijetí legislativy o pozitivních akcích ve prospěch přistěhovalců například v oblasti vzdělávání a zaměstnanosti;

19. zdůrazňuje význam rozvoje souhrnného rámce pro aktivní evropské občanství ve spolupráci s Evropským parlamentem, Radou a Komisí;

20. zdůrazňuje význam každoročního pořádání slyšení věnovaných integraci, kterých se účastní zástupci Evropského parlamentu a národních parlamentů;

21. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi, Radě a členským státům.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

I. Úvod

Měla by Evropa přijmout více přistěhovalců? A pokud ano, kolik? Právem jsou tyto otázky už dlouho předmětem veřejné diskuse v mnoha členských státech. Jak ukazuje nejnovější výzkum, přináší dlouhodobá imigrace, pokud je dobře řízena, značně pozitivní účinky v hospodářské i sociální oblasti. Přesto je přistěhovalectví pro mnoho lidí zdrojem stále větších obav a nejistoty.

Odpověď na otázku, zda máme integrovat přistěhovalce, kteří již mezi námi žijí a pracují a nepůsobí nám žádné obtíže, ale naopak zvyšují kvalitu našeho života, je však rovněž zcela evidentní. Tito lidé se musejí stát plnoprávnými členy evropské společnosti a nakonec získat i občanství. Jakýkoli systém, který by toto popíral, by znamenal, že Unie schvaluje společnost dvou tříd – a to by bylo urážkou našich základních hodnot.

Tato zpráva je prodchnuta přesvědčením, že integrace má stejný význam jako úspěšné rozšiřování EU nebo celosvětové hnutí za práva žen. Unie si však tohoto problému zatím v podstatě nevšímala. Evropské společnosti, místo aby účinně začleňovaly přistěhovalce ve školství, v pracovním životě a v politických systémech, v mnoha ohledech míří k situaci, kterou lze spíše nazvat „dezintegrací".

Avšak ačkoli by neúspěch integrace narušil Evropu sociálně, hospodářsky i politicky, Unie věnuje na řešení problému integrace žalostně málo prostředků.

Evropská rada sice na zasedání v Tampere v roce 1999 rozhodně vyjádřila své odhodlání řešit otázky integrace přistěhovalců, a toto své rozhodnutí potvrdila v Soluni v roce 2003, ale přesto zůstává skutečnost daleko za očekáváními.

Neúspěch integrace přinese nesčetné problémy, její úspěch však Evropu posílí v mnoha zásadních ohledech: naše společné úspěchy v oblasti integrace upevní ekonomiku Unie vystavenou globální konkurenci, přiláká jak pracovníky a podnikatele, které naše ekonomiky potřebují, tak i vědce a studenty, kteří jsou základem naší schopnosti inovovat. Naše města budou bezpečnější, naše komunity silnější. Integrace přinese více než jen růst HDP, silnější penzijní systémy a méně sociálních nepokojů. Přistěhovalci v Evropě mohou být mostem, který spojuje Evropu s globalizovaným světem – mohou zvýšit naše obchodní možnosti, zpevnit sociální sítě a potvrdit pozici Evropy jako vůdčího činitele na globální scéně, který dokáže překonávat kulturní a náboženské rozdíly.

Problémy s imigrací jsme již jednou řešit dokázali. Vždyť Evropská unie je pravděpodobně nejúspěšnějším pokusem o integraci přistěhovalců v historii. Před čtvrt stoletím pocházela většina přistěhovalců v tehdejším Evropském společenství z jižní Evropy. Dnes je jižní Evropa vzkvétající částí Unie a její obyvatelé již nejsou považováni za přistěhovalce, ačkoli v tehdejší době je mnozí vnímali jako cizí prvek a měli je za „neschopné integrace". Jejich vstupem do unie se EU posílila. Podobně se stali plnoprávnými členy EU i obyvatelé východní Evropy.

Imigranti v posledních padesáti letech však měli vůči svým dnešním protějškům jednu výhodu: přicházeli povětšinou ze zemí, které měly reálnou naději stát se členy EU.

Proto se možná vyplatí uvažovat o těchto více než 40 milionech cizích státních příslušníků, kteří se narodili ve třetích zemích, jako o 26. státu EU (a jeho pátém největším). Mohli bychom se pak ptát: jak se naše snahy integrovat tyto obyvatele jeví ve srovnání s naším odhodláním zajistit integraci přistupujících zemí? Úspěšná integrace vyžaduje, aby byly vyčleněny výrazné lidské a finanční zdroje. V Unii a jinde ve světě také musíme vyhledávat metody, které by mohly podstatně zvýšit naši úspěšnost při integraci přistěhovalců. A musíme znásobit prostředky, které věnujeme na účinné šíření těchto myšlenek.

Možná nejdůležitější otázkou spojenou s integrací přistěhovalců je nakonec problém, o němž se diskutuje jen málo: do jaké společnosti chceme, aby se lidé začlenili? Nejvážnější důvod pro integraci evropských přistěhovalců je, že pokud se nám to nepodaří, zradíme samotné ideály a zásady, na nichž je Unie postavena. Naše reakce vůči přistěhovalcům nás příliš často odhalí jako uzavřené, nevstřícné, zaujaté a zpátečnické. Tyto vlastnosti se pak přenášejí i na naše společnosti.

Bez těch, kteří integrují, a bez těch, kteří jsou integrováni, nemůže být žádná integrace. Znamená to, že integrace přistěhovalců předpokládá naši ochotu imigranty přijmout a integrovat. Naše politiky musí řídit procesy usazování tím, že budou uplatňovat vliv na chování jak imigrantů, tak přijímajících společností a mobilizovat na všech frontách zdroje s cílem efektivně tyto politiky provádět.

II. Argumenty pro činnost EU v oblasti integrace

Proč by se EU měla podílet na integraci imigrantů? Protože selhání jediného členského státu při provádění integračních politik může mít zhoubné důsledky pro Unii jako celek.

- Nízká zaměstnanost přistěhovalců oslabuje nejen jednotlivé ekonomiky, ale také hospodářství celé Unie.
- Naše ekonomiky potřebují kvalifikované i nekvalifikované pracovní síly. Pokud však tito pracovníci budou vnímat Evropu jako nehostinnou, mohou být zatlačeni do šedé ekonomiky nebo odejít do zemí, které jsou hospodářskými konkurenty Evropy.
- Absence účinných integračních politik může vést k negativnímu vnímání přistěhovalců a ke vzniku stereotypů, a v konečném důsledku k defenzivním imigračním politikám.
- Strach, který občané pociťují, může podlomit důvěru v lidskou důstojnost, svobodu, demokracii, rovnost, právní stát a úctu k lidským právům včetně práv osob náležejících k menšinám.
- Ve své extrémnější podobě může odcizení vyvolat radikalizaci, která může ohrozit kolektivní chápání bezpečnosti v EU.
- Negativní stereotypy vůči neintegrovaným přistěhovalcům mohou ohrozit úspěch rozšiřování Unie.

Navzdory těmto problémům byla Unie po dlouhou dobu paralyzována velmi rozšířenou představou, že „integrační iniciativy se provádějí na místní úrovni“. Školy v nejbližším okolí, spolky, soukromé podniky, modlitebny a jiné instituce vykonávají náročnou práci, která spočívá ve sbližování nově příchozích se starousedlíky a to tak, aby vznikala společenství a stoupala kvalita života. Integrace však má globální důsledky – zejména tehdy, nepodaří-li se ji uskutečnit.

Zatímco by tedy místní, regionální a státní orgány měly stanovit, jaká integrační opatření budou provedena, členské státy musí provádět účinné integrační strategie, jejichž výsledek pomůže prosazovat společné zájmy Unie. Instituce EU by měly být a musí být mnohem aktivnější a zvláště efektivnější právě ve sledování těchto výsledků.

III. Minulá a budoucí činnost – doporučení zpravodaje

Dřívější předsednické země EU a Evropská komise vykonaly při prosazování integrační politiky obdivuhodné množství práce. Úsilí EU jako celku o provádění této politiky bylo však dosud naprosto neadekvátní, a to dokonce i v omezené oblasti, v níž má Komise pravomoc jednat. Tuto skutečnost můžeme podtrhnout dvěma příklady: „Evropská observatoř pro migraci“, jejíž vytvoření bylo s velkou pompou oznámeno v roce 2003, ve skutečnosti nikdy zřízena nebyla. A první, úvodní vydání *výroční* zprávy o přistěhovalectví a integraci, jejímž každoročním vypracováním pověřila Evropská rada Komisi, vyšlo sice včas v červnu 2004, ale na druhé vydání dosud čekáme, ačkoli se již píše duben 2006.

V roce 2006 a v příštích letech bude mít Evropská komise a ostatní evropské instituce mimořádné množství příležitostí, jak působit na integraci přistěhovalců. Těchto možností je třeba využít s cílem dosáhnout optimálních výsledků.

Předtím, než se pustíme do nových podniků, na něž se zaměří pozornost Unie i její finanční prostředky, je nutné zajistit řádné provedení stávajících směrnic, které se týkají integrace přistěhovalců. Komise má za úkol zajistit, aby se přísněji sledovalo provádění směrnic v oblasti integrace a účinnost administrativních postupů, kterými se příslušná legislativa realizuje v každodenním životě přistěhovalců.

Mezi novými iniciativami má pravděpodobně největší význam nově vytvořený Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí. V této zprávě navrhujeme, aby se Komise při přidělování prostředků v rámci tohoto nového Fondu pro integraci řídila šesti zásadami:

a. výdaje by měly být stanoveny každoročně na základě jednotného zaměření; mezi investiční oblasti pro jednotlivé roky by mělo patřit snižování rozdílů v zaměstnanosti mezi domácím obyvatelstvem a přistěhovalci, zlepšování výsledků přistěhovalců ve vzdělávání, podpora vzdělávání a zaměstnanosti žen, jazykové a úvodní výukové programy a zvýšení účasti přistěhovalců na politickém životě;

b. fond by měl dávat přednost iniciativám, které mají nejlepší předpoklady pro to, aby mohly být uplatněny v celé EU;

c. Komise by měla každoročně vyčlenit rozumný, přesně stanovený podíl zdrojů fondu, který bude věnován na hodnocení účinnosti programů, které Komise financuje, vypracovaná nezávislými odborníky;

d. jakmile tito odborníci určí, které programy mají naději na úspěch, budou tyto programy prioritně šířeny a adaptovány tak, aby je mohla použít města a místní orgány v ostatních členských státech;

e. je třeba podporovat iniciativy členských států usilující o koordinaci jejich integračních snah a o výměnu osvědčených postupů;

f. primárně by měly být financovány programy zaměřené na nově příchozí; finanční podpory by se však mělo dostat i programům určeným pro druhou a třetí generaci potomků přistěhovalců.

Velký význam má rovněž záměr Komise vypracovat jednak obecnou rámcovou směrnici o legálním přistěhovalectví a jednak směrnice, které zvýší schopnost Unie přilákat kvalifikované přistěhovalce, sezónní pracovníky a praktikanty. Tento záměr je uveden v „Plánu politik po legální přistěhovalectví“, který Komise nedávno zveřejnila, a tvoří výrazný krok směrem k uznání, že imigrace a integrace musí jít ruku v ruce a že jedna bez druhé nemá šanci na úspěch. Plán musí být podrobně rozpracován a specifikován a musí v něm být uznáno, že mezi integračními potřebami různých kategorií imigrantů existují velké rozdíly.

Komise mezitím rovněž naznačila, že hodlá vytvořit vzorovou webovou stránku, jejímž prostřednictvím budou šířeny osvědčené postupy v oblasti integrace. Ačkoli tato webová stránka je velmi důležitá, Komise musí ve svých snahách o rozpoznání, analýzu a podporu osvědčených postupů jít mnohem dále, a to co nejdříve a ve všech klíčových oblastech (např. jazykové a všeobecné vzdělávání, bydlení, sdělovací prostředky, dialog mezi kulturami atd.).

Je také důležité, aby Komise a orgány členských států reformovaly metody, kterými řídí integraci přistěhovalců. Tato zpráva tedy vyzývá Komisi, aby objasnila, jaké úkoly v oblasti integrace mají v jednotlivá generální ředitelství, a aby tyto úkoly rozšířila a koordinovala, a aby rovněž oživila pracovní skupinu pro integraci, které se účastní různá GŘ, a stanovila přesnou odpovědnost různých GŘ v této oblasti. Dále vyzývá k přijetí opatření, která zajistí, že nový Fond pro integraci a Evropský sociální fond se budou vzájemně doplňovat.

Pokud jde o členské státy, zpráva je vybízí k tomu, aby odpovědnost za dohled nad politikou integrace přistěhovalců a za to, že politika bude koherentně uplatňována na všech úrovních státní správy a mezi všemi zúčastněnými stranami, svěřily jedinému vládnímu ministru. Rovněž je nabádá, aby zvážily jmenování vysokého komisaře nebo ombudsmana pro integraci, který by sledoval provádění politik, šířil informace a řešil stížnosti přistěhovalců.

Žádnou skutečnou integrační politiku nelze rozvíjet bez aktivní účasti samotných přistěhovalců. Zpráva tedy vyzývá Komisi, aby za tím účelem vytvořila stálou kontaktní skupinu náboženských představitelů, odborníků a především imigrantů, která by poskytovala Komisi poradenství ve všech politikách souvisejících s integrací.

V neposlední řadě je třeba říct, že nejúčinnější metodou integrace je stanovení zřetelné cesty ke získání občanství. Ačkoli právo na získání občanství spadá do oblasti suverenity členských států, je třeba rozvíjet koncepci „aktivního občanství“, které dává přednost Komise – rozsáhlý soubor práv a povinností, jež mohou sloužit jako předstupeň občanství. Zpráva vyzývá členské státy, aby podporovaly účast přistěhovalců na politickém životě a působily proti jejich politické a sociální izolaci, mimo jiné zkoumáním způsobů, jak by bylo možné poskytnout dlouhodobým přistěhovalcům právo volit v místních a obecních volbách, stanovit transparentní, lidské, rychlé a rozumné postupy pro udělení statutu dlouhodobého usedlíka a pro naturalizaci dlouhodobě usedlých přistěhovalců a jejich dětí a povzbuzovat politické strany, odbory a občanskou společnost na národní úrovni jako celek, aby přijímaly imigranty jako své plnoprávné členy na všech svých úrovních.